

13. del – Daniels Bønn (kap.9)

Daniel ber inderlig om tilgivelse for sitt folk Israel. Han får svar som forklarer at deres synder vil taes bort ved Messias' syndoffer. En tidsplan av sytti uker vil føre frem til Jesu korsfestelse. Han får også vite om at fra denne tid kommer ødeleggelse over Israel som vil vare inntil tiden kommer for Guds rikets opprettelse.

Mange år gikk forbi og det var ingen videre forklaring om betydningen av visjonen i kapittel 8 som hadde forvirret Daniel. Det var ikke før året 538 f.Kr. at Daniel fikk forklaringen fra begivenhetene som er betegnet i kapittel 9. Babelsriket hadde falt og det skulle snart bli slutt på jødernes eksil. I en av Skriftens mest rørende bøtter, ber Daniel om tilgivelse for sitt folk og Jerusalems gjenreising. Svaret kom med en gang, men ikke som han hadde ventet. Det var et svar på Daniels bønn om tilgivelse, og en fullstendig forklaring om visjonen i kapittel 8.

Det er viktig at vi holder et riktig perspektiv i forhold til dette kapittel. Det er mye diskusjon om betydningen av den 70 ukers profeti, men det viktigste er budskapet om at Herre Jesu offer er den eneste måte for menneskers synder å bli tilgitt. Alle de vidunderlige profetier om Guds rike som ble kunngjort til Daniel blir oppfylt bare ved at Jesu syndoffer gjør det mulig for tilgitte mennesker å leve på jorden i evighet.

Kapitlet kan deles i tre deler:

- Bakgrunnen til bønner (v.1-3)
- Selve bønner (v.4-19)
- Den 70 ukers profeti (v.20-27).

Bakgrunnen til Daniels bønn (v.1-3)

Først må vi tenke på hva det ville bety for Daniel da det nye storriket, Persia-Media, tok over etter Babelrikets fall. Daniel hadde en god kunnskap om Det gamle testamentets profetier, og særlig Jeremias profetier som fortalte om at jødernes eksil i Babylon skulle vare i 70 år (Jeremia 25;11-12 og 29;10).

Slutten av dette tidsrom nærmet seg og det så ut fra profetiene at når jødene vandret tilbake til deres eget land ville deres synder bli tilgitt, en ny pakt ville opprettes, og de ville tjene Gud med hengivenhet. Også, viktigst av alt, ville den etterlengte Messias komme for å opprette Guds rike (se, for eksempel, Jeremia 32;36-44 og Esekiel 36;24-38). Vi kan da godt forstå hvorfor Daniel ba denne bønn.

Daniels bønn (v.4-19)

Mens han fastet i sekk og aske, vendte Daniel sitt ansikt mot Jerusalem og ba til Gud. Han ba en uselvsk bønn, grunnet i Skriftene og viet til Guds herlighet. Han

Profeten Daniels Bok

bekjente først sitt eget folks synder og Guds rettferdighet (v.4-14).

Bønnens åpningsfrase, "*Å Herre! Du store og forferdelige Gud*", var fra hjertet. Han må ha vært bevisst om Guds store makt. Han selv hadde sett hvordan Gud styrer nasjonene for å oppfylle sitt ord og straffe sitt folk.

Vi legger merke til hvordan Daniel inkluderer seg selv i folkets synder (v.5), selvom han må regnes blant de mest rettferdige av mennesker. De første fire verb i dette vers viser en progresjon fra alminnelig ulydighet til fullstendig opprør. Daniel godt forstod veien det menneskelige sinn velger når det farer bort fra Guds ord!

Problemet var med Israels utroskap. De hadde latt seg lokke bort av verdens fristelser som førte dem til å skamme seg. "*Du, Herren er rettferdig, men vi må skamme oss*" (v.7 og 8). Løsningen var Herrens "*barmhjertighet og tilgivelse*", som aldri viker bort (v.9).

Det var ingenting uventet i det som hadde skjedd med Israel. Konsekvensene av deres ulydighet var gjort klart på forhånd i Guds ord til Moses (3.Mos.26;14-45 og 5.Mos.28;15-68). Daniel erkjenner at de skulle ha vært klar over dette. Gud utfører det som han har sagt: "*Han har stadfestet det ordet han har talt mot oss og mot våre dommere som dømte oss*" (v.12).

Men så ber Daniel om Herrens tilgivelse (v.15-19). Vi merker en iver og fortrolighet i denne bønn som viser hvor nær Daniel var til å vandre med Gud. Bønnen var ofret for "*din [Guds] store barmhjertighet*" (v.18) som viser oss hvor mye Daniel visste om Guds nåde.

Men den endelig grunn for Daniels bønn til Den Allmektige, var ikke for sin egen velferd eller for Israels folk, men forat Gud skulle herliggjøres. Jerusalem var ødelagt, byen som ble kalt etter Guds hellige navn. Den måtte ikke forbli i denne tilstand.

I denne bønn ønsket Daniel å være mellommannen mellom sitt folk og Gud, og å få tilgivelse for deres synder. Men han måtte lære – slik som vi alle må lære – at det finnes bare én som kan skaffe evig tilgivelse. Så kom engelen Gabriel igjen til Daniel, og forklarte for ham visjonen i kapittel 8, og gjorde det tydelig for første gangen i Skriften at hele Guds hensikt dreier seg om Messias', den Herre Jesu Kristi, syndoffer.

Hensikten med den 70 ukers profeti (v.20-24)

Daniel forteller oss at engelen Gabriel ble sendt for å forklare synet, d.v.s. visjonen i kapittel 8; men selvom Gabriel kom for å lære Daniel å forstå (v.22) var han allikevel helt forvirret (v.27). Den 70 ukers profetien er derfor en videre forklaring om visjonen.

Vers 24 forklarer profetiens hensikt. 70 uker var et tidsrom hvor seks begivenheter skulle skje – to gruppe av tre ting. Den første gruppe var 'negativ' og hadde med syndenes tilgivelse å gjøre. Den andre gruppe var 'positiv', og hadde med opprettelsen av den nye pakt å gjøre.

Profeten Daniels Bok

Den første gruppe er:

1. Til å innelukke frafallet
2. Til å forsegle synd
3. Til å dekke over misgjerninger.

Messias' syndoffer skulle være effektiv som soning for alle slags synder.

Den andre gruppe av tre ting er:

4. Til å føre frem en evig pakt
5. Til å besegle syn og profet
6. Til å salve et Aller-helligste

Alle disse ting har med Kristi frelsersgjerningen å gjøre. Detaljene i denne 70 ukers profetien drøfter vi i den neste del.

